

ПРЕС КЛИПИНГ

14-15. април 2018.

НАСЛОВИ

Просветари траже веће плате (стр.2)

ТАФЕ тражи кооперанте за ИМТ (стр.3)

Данка Симић (стр.4)

Брнабић: Експлоатација јадарита да се обавља у Србији (стр.5)

Саша Пауновић: Позивам Ану Брнабић да испуни обећање о броју запослених (стр.5)

Српски грађевинци у Москви договорили нове послове вредне четири милиона евра (стр.8)

Радницама обећана плата од 490 евра, радиле за 200 (стр.8)

Булатовић: У Нишу још 4 фабрике, посао за 7.000 људи (стр.9)

Алтипармаков за "Блиц": Ево зашто укидање пенала за привремену пензију НИЈЕ ДОБРА ВЕСТ за пензионере (стр.10)

Чадеж: Због сиве економије сваки дан изгубимо километар ауто-пута (стр.11)

Просветари траже веће плате

Аутор: Д. Девечерски

- Устали смо да одбранимо три кључне вредности за које се Унија синдиката просветних радника Србије залаже: свој веома угрожен материјални и социјални положај, достојанство професије и да заштитимо образовање од даљег посрнућа - рекла је на конференцији за новинаре у Новом Саду, најављујући протест испред Владе Србије 25. априла у 12 сати, председница УСПРС Јасна Јанковић.

Пре детаљног образлагања захтева просветних радника чланова овог цеховског удружења, његово руководство је напоменуло да о укупном положају образовања у Србији можда најбоље говори чињеница да је, иако делатност с изузетно високом образовном структуром запослених, по висини плата тек на 48. од 85 места.

Своје незадовољство просветари су преточили у захтеве које ће на протесту упутити Влади Србије. Они од Владе траже потписивање проткола о повећању зарада у образовању за ову годину за 20 посто и предлажу да то буде 10 посто овог месеца, а 10 посто у октобру. Тиме би, кажу, испунили тек свој план за 2016. годину, али никако и циљ да професор почетник у школи има 30 посто већу плату од републичког просека, што би данас било 70.000 динара.

Други захтев је бонус, већ исплаћен неким буџетским корисницима, који просветари траже до краја овог месеца. Траже и исплату четири, у својевремено с Владом потписаном Споразуму, предвиђене а неисплаћене, Светосавске награде, што је укупно 20.000 динара. Исту своту овај синдикат тражи и за сваког запосленог у просвети и по основу уштеда у систему, што је такође предвиђено поменутиим споразумом с Владом. На тај споразум Унија СПРС позива се и када тражи да се из платних разреда нико од корисника буџета не изузима, то јест да се примењују на све. Међу захтевима је и исти коефицијент за исту стручну спрему, што сада није случај, него просветни радници имају веће коефицијенте од административног или помоћног особља с истом школском спремом. На део овог, ненаставног особља, односи се и следећи захтев. Наиме, запосленима у просвети с најнижим платама, због тих ниских плата, примања нису умањена својевремено када су умањивана свим корисницима буџета, па због тога нису добили ни последње повећање (претпостављају да је то уствари било враћање својевремено одузетог), мада су неким плата испод минималца.

Траже и исплату четири Светосавске награде, предвиђену својевремено у с Владом потписаном споразуму, што је укупно 20.000 динара

Поштовање договореног и у Споразум преточеног и потписаног, Унија тражи и када захтева да се у школама плаћа уношење података у јединствен информациони систем "Доситеја", те када траже да се исплати и дуг настао због погрешно обрачунатих плата током летњег распуста 2014. године, с обзиром на то да је на исти начин настао дуг у 2015. враћен.

Уз овакве захтеве, с којима ће изаћи 25. априла пред зграду Владе Србије, Унија СПРС очекује да им се придруже и остали синдикати, не само запослених у образовним институцијама, него и запослених у осталим јавним службама.

ТАФЕ тражи кооперанте за ИМТ

Аутор: [Александар Микавица](#)

Камал Ахуђа крстари Србијом у потрази за кооперантима. – Намера је да више од половине вредности трактора буде произведена у Србији. – Сечањ би нову фабрику Постоји могућност да монтажа нових трактора са знаком ИМТ почне у Јарковцу, у општини Сечањ, изјавио је за „Политику” Камал Ахуђа, заменик директора компаније ТАФЕ за европско тржиште. Коначну одлуку донеће наши инжењери из Србије, кад разгледају тамошњи погон ИМТ-а, у којем су се до 2015. производиле тракторске једноосовинске приколице. Обећали смо да ћемо у мају на Пољопривредном сајму у Новом Саду приказати први нови модел са старим знаком ИМТ-539, произведен у Индији. Реч је о унапређеном производу, са мотором ЕУР3, јачине 47 коњских снага, казао је Ахуђа.

У року од пет година ТАФЕ ће у Србији производити најмање 5.000 трактора годишње унапређених модела ИМТ 539, 542 и 590. Намера је да се достигне производња од 10.000 ових машина, које и данас могу да се виде на њивама широм бивше Југославије.

Трактори ће, у првој фази, бити пласирани на тржиште Србије, затим у државе некадашње Југославије. У трећој фази трактори ће бити продавани у земљама где је некада ИМТ извозио, попут Туниса, Алжира, Марока, као и у неким државама Европске уније, као што су Мађарска, Румунија и Бугарска.

Камал Ахуђа управо крстари Србијом у потрази за бившим и будућим кооперантима у производњи трактора са знаком ИМТ.

– Говорим вам из аутомобила. Управо се враћам из Ужица и околине, разговарао сам са произвођачима делова за тракторе које ћемо производити у Србији – открио нам је Ахуђа. – У ужичком крају производиће се кабина, која ће у целини бити српски производ, од пројектовања до израде. Само кабина ће, као део модела ИМТ-539, чинити 15 одсто његове вредности.

Ускоро ћу се срести са могућим произвођачима фелни, филтера...

– Настојаћемо да што већи део трактора буде произведен у Србији – наглашава. – Наш циљ је да више од половине његове вредности буде произведена овде, како бисмо стекли могућност да га без царине извозимо у све земље са којима Србија има споразум о слободној трговини.

Наш саговорник није могао да нам са сигурношћу каже да ли ће нова фабрика бити изграђена у Јарковцу. На опаску да би ТАФЕ за сваког запосленог у атару овог места неразвијене банатске општине Сечањ могао да добије државну субвенцију од 10.000 евра, Ахуђа одговара да висина субвенција неће бити одлучујућа.

– Коначну одлуку донеће наши инжењери – изричит је Ахуђа.

Љиљана Китић, потпредседница неразвијене банатске општине Сечањ, казала нам је да ће општинско руководство учинити све да ТАФЕ нову фабрику изгради у Јарковцу.

– Много би нам то значило да запослимо и задржимо наше младе људе. Рачунамо на помоћ покрајине и републике – каже Љиљана Китић.

Производња ће почети у року од 12 месеци.

Индустрију машина и трактора (ИМТ) у стечају ТАФЕ је купио 2. априла, као једини учесник на аукцији, по почетној цени од око 66 милиона динара. Уговор је потписан прошлог уторка, у присуству председница Владе Републике Србије Ане Брнабић и министра пољопривреде, шумарства и водопривреде, Бранислава Недимовића.

– Уложили смо велике напоре како бисмо поново покренули ту причу, сачували жиг ИМТ-а и нашли инвеститора – рекла је Брнабићева.

Министар пољопривреде Бранислав Недимовић је том приликом указао да је трактор симбол пољопривреде и да је та грана на губитку, јер је ИМТ престао да производи тракторе.

– У Србији има 400.000 различитих возила и механизације за пољопривреду и откада ИМТ, некада моћна индустрија, не производи тракторе, присутни су проблеми у тој области. Србија је прошле године субвенционисала набавку трактора са 50 одсто од вредности реализоване прихватљиве инвестиције и имали смо скоро 2.400 упита пољопривредника – рекао је Недимовић.

Он је истакао да је покретање производње у ИМТ-у важно и за опоравак индустрије и повећање привредног раста у Србији, јер је у нашој земљи прошле године произведено свега 400 трактора. Куповином ИМТ-а, индијска компанија је постала власник његове интелектуалне својине. Она укључује бренд, то јест заштитни знак, нацрте и ауторска права некадашњег гиганта српске индустрије, као и продајно-сервисни центар у Јарковцу са производним халама и постојећом опремом, на плацу од око 4,5 хектара.

ТАФЕ производи тракторе по лиценци „Мес Фергусон”, али и моторе за ове машине, акумулаторе и делове за аутомобилску индустрију. Ова индијска компанија је део „Амалгамејшнс групе” са 44 фирме, трећи је по величини произвођач трактора на свету, са годишњим прометом од 2,5 милијарди долара. Сарадња ТАФЕ и ИМТ-а трајала је од 1969. до 1992. године, а наши послови у том периоду достигли су укупно 250 милиона долара.

– Нажалост, та сарадња престала је када се угасила фабрика. Сада нам је циљ да је наставимо и да учинимо да она траје много година – поручио је Ахуђа.

Производне хале ИМТ-а на Новом Београду, на пространству од 46 хектара, замениће ново стамбено насеље са пословним простором и пратећим садржајима.

Danas.rs

Данка Симић

Пише:Редакцијски коментар

„Жена пребацује камење ручно, машине стоје“, „После боловања лаборанткиња враћена у каменолом“, „Због рада у каменолому завршила у Ургентном центру“, „Повереница: Данка Симић јесте трпела дискриминацију“...

... ништа од овога није подстакло државу да реагује, ни председницу Владе, ни председника државе, нити било кога у министарствима, неког од министара – било кога од њих.

Зар је много очекивати реакцију државе на очиту дискриминацију лаборанткиње Данке Симић, која је завршила у каменолому фабрике камених агрегата Равнаја у Малом Зворнику да ручно пребацује камење са једног места на друго само зато што је жена председника синдиката?

Очигледно јесте. Да ручно пребацује камење док машине стоје.

Наш лист је последњих шест месеци константно обавештавао јавност о случају породице Симић и радника у Равнаји коју је пре неколико година приватизовао МБА Миљковић. Реаговали су на то радници, поједини синдикати а шабачка инспекција рада је у једном тренутку отишла у фабрику и оценила да је све у реду. Без да је и разговарала са Симићевом. И зато све похвале за очигледну храброст повереници за родну равноправност јер је крајем марта од ње стигло званично мишљење о овом случају – Данка Симић је дискриминисана.

И то је, међутим, остало без реакције. Може ли ишта надлежне у Србији да натера на реакцију? И сада када је случај Данке Симић постао и међународни јер га је са људима из целог света поделила швајцарска Интернационала грађевинских радника опет изостаје реакција државе. Зар у 21. веку у земљи која сутра жели да уђе у ЕУ, жену председника синдиката коме је једини грех тај што је хтео да се избори за права радника у фабрици треба малтретирати психички и физички – док се не разболи, не да отказ, не умре? Хоће ли неко одговорати због дискриминације Данке, незаконитог отказа Миленку и лошег односа пословодства према свим радницима у Равнаји који су у једном тренутку били плаћени мање од минималца? Спавате ли мирно, директоре Савановићу и власнице Миљковићу? Спавате ли мирно, Ана Брнабић и Александре Вучићу?

Брнабић: Експлоатација јадарита да се обавља у Србији

Пише: Данас Онлине

Председница Владе Републике Србије Ана Брнабић састала се данас у Лондону, током радне посете Великој Британији, са представницима глобалне рударско-металске групације „Рио Тинто“.

Брнабић је разговарала са извршним директором „Рио Тинтове“ производне групе за енергију и минерале Болдом Батаром, и директором Рио Тинто Вентурес Ендром Литамом, који су надлежни за развој пројекта литијум-бората Јадар код Лознице у Западној Србији.

Премијерка Брнабић и представници „Рио Тинта“ разговарали су о могућностима инвестирања у Србију и различитим аспектима развоја Јадар пројекта. Представници Компаније „Рио Тинто“ истакли су да Србију виде као атрактивну инвестициону дестинацију и изразили захвалност на досадашњој подршци Владе Републике Србије и локалне заједнице.

Премијерка Брнабић изразила је намеру владе да омогући да се и експлоатација руде јадарита и производња литијум-карбоната обављају у Србији, како би се омогућио даљи развој индустријске производње у новим технологијама.

На састанку је договорен заједнички рад на развоју пројекта у оквиру заједничке Радне групе за Јадар, основане након потписивања Меморандума о сарадњи у јулу 2017. године.

„Рио Тинто“ послује у Србији од 2001. године под локално регистрованом подружницом Рио Сава Експлоратион д.о.о., која ради на развоју Јадар пројекта. Компанија је недавно основала и одвојено правно лице за спровођење геолошких истраживања у Србији и региону Рио Тинто Експлоратионс Дунав доо.

Саша Пауновић: Позивам Ану Брнабић да испуни обећање о броју запослених

Пише: П. Д.

Ситуација са забраном запошљавања у јавном сектору у Параћину није се променила, каже у разговору за Данас Саша Пауновић, председник општине, одговарајући на питање да ли се нешто променило након што су објављени подаци по којима је ова општина дискримисана од стране Владе Србије, а јавна администрација јој се топи.

– Ситуација се није променила, осим што смо сазнали да комисија Владе која одлучује о сагласностима за запошљавање редовно одобрава нова радна места општинама које имају на стотине чиновника више од дозвољеног броја, али не и нама који имамо на стотине мање. То смо сазнали из закључка којим су и нама одобрена још четири радника у вртићима, што таман

попуњава број оних који су у међувремену напустили установу, где иначе недостаје тридесетак радника. Иначе, треба знати, послали смо до сада три стотине захтева по закону за доступност информација од јавног значаја да нам се дају сви закључци Комисије – који би иначе по закону морали да буду јавни. Нисмо добили ниједан одговор. Дакле, ако неко из Владе каже да владине службе раде транспарентно – или нема појма о чему прича или намерно обмањује јавност, истиче Пауновић.

*** *Сматрате да је однос централних власти према Вашој локалној самоуправи неправедан?***

– Треба отворено рећи, својим изјавама од пре годину дана, да ће овај проблем системски бити решен, тадашња министарка локалне самоуправе обманула је општине које су као и Параћин водиле рачуна да немају вишак чиновника, а као премијерка није учинила ништа да реши проблем иако га је потпуно свесна. Ми сад не можемо да обављамо најосновније функције. Ово је сада већ најобичније малтретирање и грађана и шачице запослених за стално који морају да раде по пет послова истовремено и оних младих људи који већ годинама раде на одређено. Причамо о рађању деце, а инжењерима, дипломираним економистима, правницима који раде по седам година на одређено, одлични су радници, потребни су у администрацији која нема вишкове не дајемо могућност да раде. То је лицемерје најгоре врсте. Гнушам се оних који окрећу главу правећи се да не виде ову неправду а налазе оправдање да се исти такви млади људи запосле у Београду. Позивам и овом приликом Ану Брнабић да испуни обећање које је дала општинама које немају вишак запослених да ће се овај проблем системски решити, обећање које је дала јавно путем медија као министарка. Не тражим ништа само за Параћин, него за све општине које су у сличној ситуацији.

*** *Шта је позадина захтева локалног СНС да будете смењени?***

– Локални одбор СНС је по речима Јовице Рајића, носиоца листе СНС на изборима 2016. године и оснивача СНС у Параћину, „приватизован“ и чине га углавном „политички прелетачи“ који су у СНС дошли после избора и чак били одборници других политичких организација. Водећи људи међу њима су и водећи људи једног параћинског приватног предузећа које има поверену комуналну делатност јавног превоза. Апсолутно делим уверење Јовице Рајића да је интерес ове групе искључиво приватни – више прихода за њихово приватно предузеће из буџета општине по сваку цену. То више и није превише скривено, више се у Параћину не зна где престаје СНС, а где почиње приватна фирма, испреплетане су конференције за штампу, објаве на друштвеним мрежама, власништво над порталима, чак је и цео „интернет тим“ СНС био на „јавним радовима“ у овој приватној фирми и у јавност су изнете отворене сумње да су ти људи уопште и боравили у овом предузећу и обављали послове „уклањања бионеразградивог отпада“. Уколико је то тачно, реч је о озбиљној злоупотреби. Изнете су у јавност и тврдње да је један од повереника СНС према документацији КРИК-а био правоснажно осуђен у корупционашкој афери рудника РЕМБАС због подмићивања директора. Уколико је и то тачно, онда буџет Параћина јесте мета ових људи ван сваке сумње. Не треба то никог да чуди, свакакви људи по целој Србији користе као „штит“ име лидера СНС да се иза њега заклоне да би дошли до парчета привилегија, пара и власти. Методе су свуда исте, разјуре „осниваче“, попуне редове „својим“ „прелетачима“ и онда су им пуна уста напредњаштва док су им само лични интереси на памети. Било је тога и у прошлости, неславно се завршило.

*** *Повереништво СНС организује акцију прикупљања потписа за расписивање ванредних локалних избора. Има ли таква акција икаквог утемељења у прописима?***

– Не. Скупштина општине може се распустити само ако не заседа три месеца, не изабере органе у року датом законом или не усвоји буџет, што у Параћину нити је испуњено, нити ће бити испуњено. Устав Србије гарантује одборнички мандат од четири године и не дозвољава произвољно распуштање локалних скупштина. Чак и уз много маште уколико бисмо

прикупљање потписа сматрала „народном иницијативом“, не би били испуњени законски услови за разматрање ове „иницијативе“ и од локалне скупштине општине. Наиме и та процедура је строго формална, потписи се морају сакупити у року од седам дана, без развлачења које сада траје већ месецима, а потписи се морају заиста прикупљати од грађана, а не „измишљати“ у страначким просторијама, што је сада случај.

Незванично, идеја напредњака је да преко групе посланика затраже расправу у Народној скупштини и да се онда евентуално гласа о „иницијативи“ за расписивање ванредних локалних избора. Та идеја изгледа сасвим сулудо, ако читамо устав и законе, знамо принципе локалне самоуправе и свесни смо међународних обавеза ове земље. Међутим имали смо у прошлости свакаких дешавања. Обичним грађанима изгледа сулудо и да неко може бити убијен због политике, па је било и политичких убистава у Србији, шта је према томе једно изгласавање некакве иницијативе?

Да се разумемо, сила и већина у скупштини може да изгласа и да један динар вреди један евро и да прогласи коња за сенатора, било је тога у историји, али такви коњи – сенатори и предлагачи таквих идеја ипак нису на крају сјајно завршавали каријеру.

Била би то тешка злоупотреба власти од стране напредњака, али пошто ништа не треба препустити случају, па ни могућност да тако нешто потпуно сулудо неком падне на памет, обавестићемо благовремено и председника Уставног суда и министра локалне самоуправе, премијера, председницу Народне скупштине Гојковић али и међународне институције, најпре представнике ЕУ и Конгреса локалних и регионалних власти Савета Европе о свим детаљима.

*** Недавно сте се обратили писмом и Министарству просвете због партијског мешања у постављање директора по параћинским основним школама. Да ли сте добили неки одговор?**

– Не, а одговор и не очекујем. Било би заиста скандалозно да министарство испуњава приватно-партијске жеље уместо да послуша шта су предлози школских одбора који представљају родитеље, колектив и локалну заједницу. Новим законом јесте створен механизам који се може лако партијски злоупотребљавати кад је реч о постављењу в. д. директора, али не видим зашто би министар на себе преузимао терет приватних ђефова са локала маскираних у „захтев партије“ и тако учествовао у злоупотреби закона.

*** Једна сте од ретких општина у Србији у којој није СНС на власт, а ипак доводите стране инвеститоре – француску фирму која отвара производњу, а у конкуренцији сте заједно са још две општине са југа Србије и за једног шведског инвеститора? Верујете ли да тако можете покренути запосленост у општини?**

– У задњих неколико година већ преко седамдесет малих и средњих предузећа инвестира или је инвестирало у Параћин. Пре неколико дана издали смо и грађевинску дозволу за хотел од скоро 8000 м² у нашем излетишту Сисевац, „Лидл“ на 2.550 м², десетине хиљада метара квадратних пословног и производног простора се у овом тренутку гради или је у последњих неколико година изграђено у Параћину. Поред Француза који су закупили објекат у индустријској зони и то, што је занимљиво – јагодинског предузећа, стиже и једна бугарска фирма. Незапосленост се смањује и што је важније запосленост расте и то управо захваљујући овим инвеститорима. Швеђани које помињете су велика компанија, запослиће већи број радника и ту нажалост по Параћин и централна Србија нису конкурентни у односу на југ. Наиме, иако и код нас има доста незапослених лица, општине на југу Србије су у том смислу много „конкурентније“ и са друге стране имају и мање просечне зараде, што све значајно утиче на коначне одлуке странаца. Одлуку ћемо у овом случају знати веома брзо, пристали смо на све њихове захтеве, понудили бесплатно земљиште, изградњу објеката, од њихове калкулације ће зависити и коначно решење.

Српски грађевинци у Москви договорили нове послове вредне четири милиона евра

Пише:Н. Д.

На сајму грађевинарства у Москви, компаније из Србије, према првим анализама, договориле су извозне послове у Русију вредне око четири милиона евра, саопштила је Привредна комора Србије.

На сајму, у организацији ПКС и Развојне агенције Србије, представило се 11 компанија из Србије у области путне инфраструктуре, архитектурних фасадних система и профила, опремања, столарије, челичних конструкција и електроопреме.

Национални павиљон Србије у коме су излагале домаће фирме, осим потенцијалних пословних партнера, посетили су представници Инвестиционих фондова заинтересованих за ангажовање српских грађевинаца у пројекту Руски Алпи на површини од око 400 хектара у области Сочија вредности од око 600 милиона евра, представници водећих регионалних компанија као што су АБС електро, Велестрој, Пештан, заменик гувернера Централне банке РФ.

Радницама обећана плата од 490 евра, радиле за 200

Аутор:[Миодраг Совиљ](#)

Осам шивачица из Србије демонстративно је напустило посао у сегединској компанији "Сефо" у којој су биле на плаћеној обуци и вратило се назад. Њима је, тврде, обећана месечна плата од 490 евра и посао у погону који је локална власт најавила да ће бити отворен у Бачу. Од фабрике ни трага ни гласа, а радницама је, кажу, исплаћено далеко мање новца.

Из општине смо кренуле, овде се и враћамо да тражимо правду. То каже осам радница које су се јавиле на оглас фирме која је најавила отварање фабрике у Бачу. Многе од њих напустиле су сталне послове и отишле на плаћену обуку у Сегедин, због обећаних примања од 490 евра месечно. Кад су тамо стигле, схватиле су да ће бити плаћене по сату, и то, далеко мање.

"Међутим, ми смо добиле 355 форинти. То вам је је сто и неки динар у нашем новцу. А кад смо све израчунале, ми не радимо за 490, него за 200 евра. Толико бисмо добили пара, за десет сати рада. Е, то вам је то", каже бивша радница "Сефо Сегедин" Снежана Пераћ.

"Прошла сам обуку, јавили су ми да дођем и идем за Мађарску.... Ја не могу...", каже бивша радница Маја Мартиновић Убавић.

Тешко им пада и да уђу у оближњу општинску канцеларију у којој се још увек налазе шивачке машине, на којима су показивале да ли умеју да израђују гардеробу брэнда "Паул&Схарк" који "Сефо" производи, где и даље стоји оглас који потврђује да је радницама обећано 490 евра месечно. Директор ове, иначе државне фирме, каже да обећања није било, а да су раднице и преплаћене.

"Наше предузеће није понудио радницама примања од 490 евра, нити је икада о томе дало изјаву, нити смо обавестили јавност о сличној одлуци. Ми смо дали понуду која одговара

минималцу у Мађарској, што су радници из Србије и прихватили. Да бисмо били фер, за раднике из Србије исплатили смо нето 490 евра за месец, узимајући у обзир одрађене сате, што је много више од онога што би им припало по уговору", рекао је генерални директор "Сефо Сегедин" Чаба Киш Шандор.

Поруку газде дошао је да им прочита човек који их је на пут у Сегедин и послао. Славко Мијатов, приватник из Новог Сада био је веза између општине и мађарске фирме. На тврдње да су сав новац добиле, раднице одговарају ковертама.

"Ово је исплаћено за април месец, што значи да нам је плате 73010 форинти. Разумете? То је 25550 динара. Колико је то евра?", питале су.

"Радници су преварени у томе што им је обећан посао и што је, по споразуму који је потписан, договорено да се отвори фирма у Бачу у року од 90 дана", каже Славко Мијатов из компаније "Славирис".

Н1: Да ли очекујете да се то након овога деси?

"После овога, кад су се радници вратили, ја не очекујем више ништа", одговара Мијатов.

Шта очекује општина, чији се позив на тестирање радника налази на огласу? Председник општине тврди, први пут у животу види тај оглас и каже - одговорност локалне власти била је само да обезбеди простор за тестирање, и изда халу за најављену фабрику.

"То јесте оно што је општина Бач на неки начин обећала и извршила, осим овог дела – нисмо им, наравно, изнајмили халу пошто нису ни тражили да конкуришу", каже председник општине Бач Борислав Антонић.

Први човек општине се нада да ова прича није готова, да је све био неспоразум и да ће до најављене инвестиције - ипак доћи.

Булатовић: У Нишу још 4 фабрике, посао за 7.000 људи

Извор: Н1/Бета

Градначелник Ниша Дарко Булатовић изјавио је да ће у том граду до краја лета бити завршене четири фабрике - ИМИ, Цумтобел, Леони и Џонсон електрик, у којима ће бити запослено 7.000 људи.

"Међу новозапосленима биће никада већи проценат инжењера и високообразованих људи", рекао је Булатовић приликом обиласка радне зоне "Лозни калем" на улазу у Нишку Бању. Према његовим речима, град Ниш тренутно у радним зонама нуди инвеститорима 70 хектара земљишта.

"У радној зони 'Лозни калем' инвеститорима је на располагању 25 хектара комунално опремљеног земљишта, у радној зони 'Виноградарски институт' на располагању им је 20 хектара и још толико у радној зони у Медјурову", изјавио је Булатовић.

Он је подсетио да су у протеклих нешто више од шест месеци држава и град уложили 230 милиона динара како би комунално опремили радну зону "Лозни калем".

"Обезбеђена је струја, вода и гас, изграђена водоводна и канализациона мрежа. При крају су радови на седам саобраћајница дужине три километра", рекао је Булатовић.

Према Булатовићевим речима, 25 хектара земљишта на "Лозном калему" намењено је за градњу нових хотела, спа и велнес центара и свих других садржаја који могу да помогну развој туризма у Нишкој Бањи.

Он је казао да ће ускоро бити објављен јавни позив за изградњу аква парка на тој локацији, а изградња зависи од тога да ли ће бити заинтересованих инвеститора.

Алтипармаков за "Блиц": Ево зашто укидање пенала за привремену пензију НИЈЕ ДОБРА ВЕСТ за пензионере

Аутор: Данијела Нишавић

Захтев Савеза самосталних синдиката Србије за укидање пенала за привремено пензионисање није "одлична вест за све будуће пензионере" како се представља у јавности, већ корак уназад - каже у разговору за "Блиц" Никола Алтипармаков, члан Фискалног савета.

Зашто мислите да то није одлична вест за све којима се пензија умањује јер су превремено отишли у пензију?

- Више је разлога за то. Било би неправично да мањинска група радника, углавном из привилегованог јавног сектора дуже прима пензију од свих осталих радника који су уплаћивали идентичан износ доприноса. Затим, неко би ову привилегију морао да плати – а то су сви преостали пензионери и радници, укључујући најрањивије групе на тржишту рада. Уколико се то не би платило, поново би се угрозилa одрживост пензијског система Србије које је муком постигнута у претходним годинама. Због свега наведеног пенали за превремено пензионисање су саставни део свих успешних пензијских система у свету – укључујући и бившу СФРЈ. Управо је укидање пенала за превремено пензионисање, на таласу неодрживих синдикалних захтева осамдесетих година, био увод у тадашњу буџетску и економску кризу.

Испада да нас искуство није ништа научило?

Питање јесте да ли морамо исти, неуспели експеримент, да понављамо још једанпут. Законским изменама 2014. године су у пензијски систем Србије враћени пенали за превремено пензионисање који су постојали још у Основном пензијском закону СФРЈ из 1964. Грађани који се превремено пензионишу примају пензију две, три или пет година дуже од грађана који редовно се пензионишу у 65 години живота. Самим тим је логично, и правично, да превремене пензије буду адекватно умањене у односу на раднике који су плаћали идентичне износе доприноса током радног века и сада се редовно пензионишу у 65. години живота. Поновно укидање пенала би имало исти исход као и осамдесетих година - финансијска дестабилизација пензијског система која би се затим прелила на буџетски дефицит и раст јавног дуга. Морали би да приступимо новом таласу пензијске штедње – или путем повећања редовне старосне границе са 65 на 67 година, или путем замрзавања свих пензија.

Зар не мислите да одређене категорије радника, који се баве физички захтевним пословима бити оштећени на овај начин?

У јавности се често наводе нетачне тврдње у прилог укидања пенала за превремено пензионисање – попут примера грађевинских радника којима је тешко да физички захтевне послове обављају након 60. године старости. Међутим, познато је да су грађевински радници често суочени са периодима без посла, а и када раде често нису пријављени услед свеprisутне сиве економије у грађевинарству. Отуда већина грађевинских радника неће успети да оствари 40 година регистрованога радног стажа да би уопште могли да размишљају о превременом пензионисању. Уопштено, сви грађани који током каријере пет до шест година проведу као незапослени, као запослени у сивој зони, или на студијама - неће моћи ни да размишљају о превременом пензионисању. Са друге стране, велики број административних радника у државном сектору и јавним предузећима који су своју каријеру започели након средње школе ће имати услова за превремено пензионисање имајући у виду сигурност и континуираност радног места у државној служби.

Можемо ли још једноставније да грађанима који нису можда разумели појаснимо зашто није добро да се укину пенали за превремено пензионисање?

Већина грађана чак и они који никада нису учили економију, знају да приликом подизања кредита у банци могу да се одреде за краћи или дужи период отплате. Уколико се одреде за дужи период (нпр. 10 година), месечна рата ће им бити мања. У случају краћег периода отплате (нпр. 5 година), месечна рата ће им бити осетно већа јер је потребно да се идентичан износ узетог кредита отплати током знатно мањег броја година. Овај основни економски принцип мора да важи и за пензијски систем како не би дошло до његовог урушавања. Грађани који имају могућност да се превремено пензионишу пре редовне старосне доби од 65 година старости ће пензију примати две, три или пет година дуже од осталих пензионера. Самим тим неопходно одговарајуће умањити пензије грађанима који се превремено пензионишу у односу на грађане који су уплаћивали идентичан износ доприноса током радног века и који редовно одлазе у пензију у 65. години. Како смо дошли у ситуацију да основни финансијски принцип, који сви добро знамо када узимамо кредит у банци, бива заборављен у јавности када се прича о захтеву Савеза самосталних синдиката Србије за укидањем или ограничавањем пенала за превремено пензионисање?

Чадеж: Због сиве економије сваки дан изгубимо километар ауто-пута

Извор: Танјуг

Председник Привредне коморе Србије (ПКС) Марко Чадеж каже да због сиве економије Србија сваки дан изгуби километар аутопута, као и да нема сектора у привреди који није погођен нелегалном конкуренцијом.

Чадеж наводи да бројке показују да су сектори услуга, малопродаје, туризма и текстила најизложенији сивој економији, те да је чак 60 одсто текстилне робе на домаћем тржишту везано за сиву зону.

"На пијацама можете наћи шверцовану робу која нема ниједан сертификат државе Србије", рекао је Чадеж гостујући у емисији "Узми рачун и победи" на РТС.

Он је указао на комплексне проблеме као што су начин царинења и тарифни царински бројеви и одређивање цене при увозу, наводећи да је више од 100 иницијатива ПКС у протеклих година дана било везано за борбу против сиве економије.

Као пример позитивне сарадње ПКС са привредним субјектима Чадеж је навео недавно успешно спровођење заједничке акције у спречавању шверца пољопривредне агромеханизације из других земаља.

Чадеж је истакао да је легална привреда највећи губитник у сивој економији и указао да је важно да држава учини све што је могуће у борби против нелегалне конкуренције.

Он, такође, сматра и да привредници који легално послују и редовно плаћају порезе треба да упућују на проблеме и на то у којим би сегментима институције и инспекције могле боље да раде свој посао.

Председник ПКС је похвалио НАЛЕД за системско и координисано бављење проблемом сиве економије кроз увезивање разних сегмената у државној администрацији како би борба против сиве економије била ефикаснија.

"То још увек не значи да ћемо добити тај рат, али бар можемо да кренемо у сузбијање сиве економије", казао је Чадеж.